

τάσχετον καὶ τοιοῦτον, οἶον οὐδεὶς ἄλλος ἀνθρώπος.—Τὸ δὲ τριμακάριον τοῦ ἔρωτος τούτου ἀντικείμενον; —‘Η Ἐπιστήμη.—Μόνη ἡ Ἐπιστήμη!—Μόνη ἡ Ἐπιστήμη! αὐτὴν περῆξεν ἡ μόνη, ἡ πρώτη καὶ ἡ τελευταῖα ἀγάπη μου. ’Η δεσποινὶς Ρ* ἔμεινεν ἐμβρόντητος μυριάκις ἐπροσπάθησε νὰ καταπνίξῃ τὸν ἔρωτά της μυριάκις, καθ’ ἐκυτὴν σκεπτομένη, ἐζήτησεν ἐπιχειρήματα, δι’ ὃν νὰ πείσῃ τὴν καρδίαν της διτὶ δὲ Οὐρεόλδος δὲν ἦτο ἀγάπης ἀξίος, ἀλλ’ ἐπὶ ματαίῳ. ’Η νεᾶνις ἡ σύνθησε βράκεως. ’Ο εἰλικρινῆς ἀμφοτέρων φίλος καὶ ἔξακουστος Ἀρχιώ, δικαγνὺς τὸ ἀληθὲς τοῦ νοσήματος αἴτιον, ἐσπεύσε πρὸς τὸν Οὐρεόλδον καὶ τῷ ἐφανέρωσε τὸν κίνδυνον. Οὗτος δῆμος, ὅστις ἐπρέσσενεν διτὶ μωρίαν διαπράττει διὰνδεχθενος τὸν ζυγὸν τοῦ γάμου, ἀπεκρίνατο μετιδῶν. «πρὸς τὴν δεσποινίδα Ρ* διατρέφω καὶ ἔγω ἀκριψθη καὶ μεγάλην συμπάθειαν, ἀλλὰ δι’ αὐτὸν τοῦτο δὲν δύναμαι νὰ τὴν νυμφεύθω» ὁς σύζυγός μου θὰ ἦτο ἡ δυστυχεστάτη τῶν γυναικῶν· δὲν ἐγεννήθην ἵνα γείνω οἰκογενειάρχης». Μετά τινα καρδὶν ἡ δεσποινὶς Ρ* ἐνύρεψεν τὸν κόμητα Β* καὶ δὲν εἶδε πλέον τὸν Οὐρεόλδον.

„Κατ’ αὐτὰς ἐνεργεῖται ἐν ταῖς Ἕνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς ἡ ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων αὐτῶν, οἵτινες ἐν ἔτει μὲν 1800 ἀνήρχοντο εἰς 5,400,000, ἐν ἔτει 1830 εἰς 13,000,000 καὶ ἐν ἔτει 1870 εἰς 39,000,000. Ἡδη οἱ κάτοικοι αὐτῶν ὑπολογίζονται περὶ τὰ 50,000,000.

„Τοῦ γενύματος ἡ ὥρα ἥλλαξε πολλάκις παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς. Κατὰ τὸν ΙΔ’ αἰώνα δὲ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας ἡρίστα τῇ 8 πρωΐνῃ ὥρᾳ. Ἐπὶ Ἐρρίκου Δ’ καὶ Λουδοβίκου ΙΔ’ τὸ δριστόν ἐλαυγάνετο τῇ 11 π. μ., ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΕ’ τῇ 2 π. μ., ἐπηρήθη δὲ τὸ ἔθιμον τοῦτο μέχρι τῆς μεγάλης ἐπικαναστάσεως. Ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐπὶ Ἐρρίκου Η’, οἱ ἐν τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἡρίστων τῇ 10 π. μ. Ἐπὶ τῆς βρετανίστης Ἐλισάβετ αἱ κυρίαι τῆς αὐλῆς ἐλάμβανον κατὰ τὸ πρόγευμα τραχὺ τεμάχιον χοιρείου τεταριχυμένου κρέπτος καὶ ποτήριον ζύθου· προτρηπτών δὲ οἱ μεγιστάνες τῇ 11 καὶ ἐδείπνουν τῇ 5, ἣτοι ἐν ὥρᾳ, καθ’ ἓν σήμερον οἱ Ἀγγλοι εἶνε εἰσέτει νήστεις. Σήμερον ἐν Παρισίοις ἀριστᾶσι τῇ 6. Οἱ Ἰνδοὶ ἀριστᾶσι μίαν ὥραν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Ὡς δὲ Διογένης ἐλεγεῖ, διτὶ πρέπει νὰ τρώγωσιν οἱ μὲν πλούσιοι δταν θέλωσιν, οἱ δὲ πτωχοὶ δταν ἔχωσιν, οὕτω λαοί τινες εὐχογονται τῇ Τύχῃ νὰ ἔνας ἐπιεικεστέρων καὶ νὰ χορηγῇ πεῖναν τοῖς πλούσιοις, τροφὴν δὲ τοῖς πτωχοῖς.

„Κατὰ τὸ ἔτος 1878 ἐν Ἀμερικῇ ἡ ἀξία τοῦ παραχθέντος χρυσοῦ, ἀργύρου καὶ μολύβδου ὑπερέσθη 400 ἑκατομμύρια φράγκων.

„Μεταξὺ τῶν πολυκρήτυμων φιλανθρωπικῶν ἔταιριδων τῶν Παρισίων ὑπάρχει καὶ ἡ ὑπὲρ τῶν ηγεωτηματικῶν πτωχῶν ἔταιρος (Assistance aux mutilés pauvres), ἡς ἔργον εἶνεν ἀντικαθι-

στὴ τὰ ἀπολεσμένα μέλη διὰ μελῶν τεχνητῶν, οἶον βραχιόνων καὶ χειρῶν, δυγαμένων νὰ ἐκτελῶσι διαφόρους ἔργασίας. Ἡ τελειότης τῶν τεχνητῶν τούτων μελῶν καὶ ἡ χρησιμότης αὐτῶν ἀποδείνει ἐνίστηται πάντας τοῖς κατασίτας δύο χεῖρας αὐτοῦ ἐργάζεται διὰ χειρῶν τεχνητῶν. Νέος καλλιτέχνης, ἐστεημένος τῶν δύο αὐτοῦ χειρῶν, καλλιεργεῖ μετὰ πλείστης ἐπιτυχίας τὰς δώραικς τέχνας διὰ τεχνητῶν χειρῶν. Νέος κύρος ἐστεημένη ἐνδέ τῶν βραχιόνων ἀπὸ τῆς ἀρθρώσεως ἐκτελεῖ διὰ τεχνητοῦ βραχιόνος καὶ χειρὸς μετὰ θαυμαστῆς τελειότητος ἐργασίας, τριγχαπτικῆς καὶ ὑραντικῆς. Ἐργάτης, ὅστις εἰχεν ὑποστῆ τὴν ἐξάρθρωσιν τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος, μεταχειρίζεται διὰ τεχνητοῦ βραχιόνος μετὰ μεγάλης δεξιότητος πάντα τὰ τοῦ λεπτούργου ἐργαλεῖα.

„Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναφέρουσι περίεργον παραδειγματικούς πολυτούλας. Γυνὴ χωρικὴ ἐτεκνεύσκεται τέκνα διὰ μιᾶς, ἐγεννήθησαν δύος ταῦτα νεκρὰ, καὶ τοι ἕσκεν πάντα καλῶς ἐσχηματισμένα.

„Τῶν μύρων καὶ ἐλαίων ἐγίνετο κατάκοσος χρήσις ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων, νομιζόντων αὐτὰ συντηρητικὰ τῆς τε ὑγείας καὶ τῆς νεότητος. «Πῶς κατώρθωσες, ἡρώτησε ποτε δὲ Πλαύτος τὸν Πολλίον, νὺν ζήσης τέσσαρα πολὺ καὶ τόσῳ ὑγιές;»—«Intus mulso, foris oleo», ἀπεκρίθη ἡτοι:

»Ἀπὸ μέτρα κρατάκι
καὶ ἀπ’ ἔξω λαδάνι.»

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ’ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

“Οταν σοὶ ἀρέσκῃ μία κόρη, πρὸν τὴν ζητήση εἰς γάμον, κάμε τὰ ἀδύνατα δυνατὰ νὰ τὴν τύχῃς εἰς τὸ μαγειρεῦον—ὅπερ πάντοτε εἶνε καλὸς οἰωνός.—Ἐὰν δὲν ἐντραπῇ διότι συνελήφθη ἐπ’ αὐτοφύρω καταγινομένη εἰς ἔργα χυδαῖα, ἔσο βέβαιος; διτὶ ἔχει νοῦν ὑγιά καὶ καίστιν δρήνην.

Καιροφυλάκτησον δροῖος καὶ ὅταν πρόκειται νὺν ἐξέλθῃ μὲ κακὸν καιρόν. Ἐὰν περιτυλιχθῇ ἐπιμελῶς εἰς ἐν οὐατερόπροντρ, ἐὰν φορέσῃ πίλον τῆς παρελθούσης ὥρας τοῦ ἔτους, ἡ κόρη αὐτη, γινομένη σύζυγός σου, δὲν θὰ σὲ καταγράψῃ εἰς τῆς Κ^α Λιξί τὸ κατάστημα.

Ἐὰν τὴν ἔδης καὶ δικασσεῖ ἀνευ προσποίησεως ἀνθη ἐντὸς ἀνθοδύχης, διορθώνει τὸ ζάρωμα παραπετάσματος, τοποθετεῖ τὰ καθίσματα τοῦ δωματίου της προστηνῶν; καὶ εἰπεπῶς, ἡ γυνὴ αὐτὴ ἀγαπᾷ τὴν οἰκίαν, καὶ θέλει εἶνε φύλακι πιστὴ τῆς ἐστίας. Νυμφεύσου, φίλε μου, τὴν κόρην αὐτὴν μὲ κλειστοὺς δρθαλμούς ἐὰν τὴν εὔρης!